

De Opname - Geliefd of Gevreesd?

Bron: <http://www.crownandsickle.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V. Update 1-8-2019 (links)

Veel christenen willen praten en lezen over de opname, omdat dit het gezegende ogenblik is waarop Jezus Zijn Kerk zal weghalen van deze planeet. Het is die unieke gebeurtenis waarnaar verlangd wordt door talloze aantallen mensen, omdat dit het onmiddellijke einde zal betekenen van harteer, pijn en lijden voor alle christenen, in het bijzonder hen die leven in communistische en moslimlanden, waar vervolging, marteling en dood ieder te wachten staat die het aandurft iets anders te aanbidden dan het politieke systeem, of de heidense god Allah. Het zal de grootste van alle reünies zijn wanneer christenen voor eeuwig in de aanwezigheid van Jezus Christus zullen zijn, samen met de geliefden die bij de Heer kwamen via de deur van de dood. Het is de eerstvolgende gebeurtenis op Gods profetische kalender, en het is, volgens Paulus, de zalige of gelukkige hoop (Titus 2:13)¹ die, volgens Johannes, aanzet tot levensreiniging (1 Johannes 3:3)².

Uiteraard zijn er anderen die over de opname schamper en zelfs minachtend praten. Sommige van deze mensen denken of leren niet over de opname, omdat zij er bang van zijn. Weer anderen verwijzen haar naar een hoekje in hun theologische geest onder het label “fantasie”. Zij geloven dat christenen die het woord “opname” gebruiken, door valse leraren misleid werden; zij zijn volgens hen “gewoon te gefixeerd op al die profetische dingen”. Zij zien de opname als iets in de verre toekomst en geloven dus dat iedereen op een dag moet sterven, wat een erg algemeen religieus geloof is. Het is droevig dat zij die beweren een christelijke wereldbeschouwing te hebben, zich overgeven aan dit geloofssysteem, en er lijken daar verscheidene redenen voor te bestaan.

Ten eerste, christenen vergeten wat God gezegd heeft over het eind van deze bedeling en de gebeurtenissen die daarna zullen volgen, zoals oordeel, hel, enz. Zij kunnen wel zingen “Only A Little Boy David” en “Amazing Grace”, en zij werden gedoopt (onderdompeling) en nemen deel aan het Avondmaal, en zij kunnen de boeken van het Nieuwe Testament opnoemen, en kunnen in het openbaar een gebed leiden; maar wanneer het over de grootste gebeurtenis van de geschiedenis gaat sinds de opstanding, zijn zij in het beste geval onzeker, en in t’ algemeen vreesachtig. Het is niet zo dat zij de waarheid over de opname niet kunnen kennen, maar om allerlei redenen verkiezen zij deze niet te kennen. En, zoals dat dikwijls het geval is, verwekt onwetendheid vrees.

Ten tweede, sommigen zitten aan de voeten van leraars die hun hoofd gevuld hebben met het idee dat ieder die gelooft in de letterlijke interpretatie van profetie, een ketter is. Ik ben persoonlijk gelabeld als een valse leraar en verwezen naar de helse regionen, omdat ik geloof dat de Bijbel duidelijk de pre-millennialistische³ en pre-tribulationele⁴ wederkomst van Jezus leert. Wegens hun vooringenomen mening over de feilloosheid van hun herders, accepteren vele schapen wat hun werd geleerd, zonder zich daarbij vragen te stellen, en zonder persoonlijke studie. Als dat de manier is waarop een persoon denkt, dan is het voor zo iemand natuurlijk om de opname te vrezen. Want hun werd gezegd dat de letterlijke kijk op profetie een valse leer is van blijkbaar helgebonden kettters.

¹ Titus 2:13: “waarbij wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus”.

² 1 Johannes 3:3: “En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is”.

³ Pre-millennialisme: Het geloof in de nog toekomstige 1000-jarige regering van Christus, genoemd in Openbaring 20, en dat deze volgt op Christus’ wederkomst, en dat de kerk dan in de hemel en Israël het middelpunt op aarde zal zijn. Dit verschilt van A-millennialisme of Post-Millennialisme.

⁴ Pre-tribulationisme: Het geloof dat de opname zal plaatsvinden vóór het begin van de 7-jarige verdrukking. Dit verschilt van Mid-Tribulationisme en Post-Tribulationisme.

Ten derde, sommigen vermijden het te praten over de imminente⁵ wederkomst van Jezus voor Zijn Kerk en de gebeurtenissen die volgen, omdat zij willen dat de dingen gaan zoals ze nu gaan. De opname, ziet u, zou in botsing komen met hun huidige levensstijl en plannen, en is dus iets wat zij op dit ogenblik niet van doen hebben. Zij verkeren gewoon niet in een situatie die zou vereisen dat God hen “bevrijdt” uit het huidige leven. Een christen die gezond is, wiens gezin gezond is, die materieel goed boert, een briljante toekomst ziet in zijn of haar beroep, en voor wie alles goed loopt, ziet Jezus’ interventie (de opname) als een ongenode interventie in hun leven. Het is de mindset die zegt: “God, roep mij niet - Ik zal U wel roepen”. Maar, voor vele christenen, en in het bijzonder hen die om talloze redenen lijden, betekent de opname iets anders. Het is voor hen een welkome gebeurtenis; iets wat niet snel genoeg kan komen.

De hamvraag evenwel is deze: Moet iemands gezondheid en materiële situatie ook maar iets van doen hebben met een verlangen naar Jezus’ verschijning? Het antwoord is zeer beslist NEEN! Als dat het geval zou zijn, dan heeft die persoon geen benul van wat de komst van Jezus voor Zijn Kerk eigenlijk te betekenen heeft. Deze manier van denken verraadt een zekere graad van vrees. De dingen kunnen immers schrikbaar zijn wanneer het “goede leven” plots onderbroken wordt en abrupt overgaat in gebeurtenissen die in ’t algemeen onbekend en vrij dikwijls gevreesd worden.

Het is waar dat niemand zich met grote beslistheid kan uitspreken over alle dingen die met profetie te maken hebben. Wij zijn niet alwetend en sommige dingen zijn voor ons nog te complex om helemaal te begrijpen. Bovendien kunnen wij zien dat God ons niet alle dingen verteld heeft over hoe Hij de toekomstige dingen zal uitwerken. Onze eindige geesten zijn gewoon niet in staat het oneindige te begrijpen. En daarnaast beschouwen wij de Bijbel vanuit het standpunt van geloof en niet vanuit een standpunt van louter verstand. In staat zijn een leer met het verstand te begrijpen zou nooit de basis mogen zijn van geloof in die leer. Wij passen die test ook niet toe op de meeste aspecten van het leven. Bijvoorbeeld: iedereen gelooft in de vreselijke kracht van een thermonucleaire explosie, maar slechts heel weinig mensen begrijpen hoe dat werkt.

Er zijn echter dingen die wij zonder twijfel kunnen begrijpen! Beperkt zijn op sommige vlakken vermindert geenszins onze capaciteit om die materies te begrijpen welke te maken hebben met gebeurtenissen die wel degelijk duidelijk worden voorgesteld in de Schrift. Er zijn vele waarheden die wij kunnen begrijpen met een absoluut vertrouwen; als we die dan verwerpen, of allegorisch toepassen als daar geen reden toe is, legt dat een grote aansprakelijkheid op onszelf. Bovendien beperkt zulke praktijk ernstig de zegeningen van vreugde, hoop en vrede van geest die zulke teksten juist meebrengen.

Het is verbazingwekkend dat in een wereld die gevuld is met problemen en lijden, een aantal christenen ervoor kiezen de echte waarheden te ontkennen, of platweg af te wijzen, die ons in staat stellen om te gaan met deze problemen en het lijden. In tijden van leed zullen zij bij God pleiten om hen vertroosting te schenken, terwijl zij tegelijkertijd weigeren de Schriften te erkennen die een kalmerende balsem zijn voor de onrustige ziel en die de pijn van verlies en verdriet verzachten. Na de opname in enig detail beschreven te hebben voor de Thessalonicenzen, besluit Paulus met de woorden: “Zo dan, troost elkaar met deze woorden” (1 Thessalonicenzen 4:18). Alleen al deze woorden zouden voldoende moeten zijn om de vrees voor de opname uit te wissen!

Maar maar bij velen komt deze troost niet binnen in hun hart. Jaren van onjuiste leer over profetie, de opname, enz., kunnen zo’n vrees voor toekomstige gebeurtenissen ingriffen dat een persoon ervoor kiest in deze toestand te blijven, in plaats van de Schriftplaatsen persoonlijk te bestuderen en de Heilige Geest toe te staan Zijn werk te doen in hun harten. Bij manier van spreken: God zendt zijn cavalerie, maar ze moet terugkeren omdat iemand niet in paarden gelooft.

Jaren geleden, tijdens een toespraak over de komst van Jezus voor Zijn Kerk, werd een oudere toehoorder geïrriteerd tot woedens toe, omdat ik een aantal keren het woord “opname” gebruikte in mijn boodschap. Elke keer als ik het woord gebruikte, tikte ze op de schouder van een van de oudsten en zei: “Zeg hem te stoppen met dat woord ... het staat niet in de Bijbel!” Deze oudere vrouw was in veel opzichten een goed christen, die gastvrijheid beoefende en vriendelijkheid, maar die

⁵ Imminent: Boven het hoofd hangend, naderend, iets dat elk moment kan gebeuren zonder voorafgaande tekenen of waarschuwingen.

allergisch bleek te zijn voor de komst van Jezus voor Zijn Kerk. Het was in haar geest een vreeswekkende gedachte en haar enig verlangen was theologisch correct te zijn over alles waarover de Bijbel sprak, opdat zij naar de hemel mocht gaan na verschenen te zijn in het Oordeel voor de Grote Witte Troon van God. Zij geloofde dat niemand kan weten of hij of zij gered is voordat de “Oordeelsdag” gekomen was. Zij vreesde de dood omdat zij niet wist wat er zou gebeuren. Zij kon dikwijls niet goed slapen. Moeten wij daar verbaasd over zijn?

Onwetendheid baarde vrees in haar hart. Haar werd geleerd dat slechts ketters leerden dat de opname werkelijk imminent is, en iets om echt naar uit te kijken. Haar leraars hebben haar verteld dat de hemel enkel bestemd is voor degenen die in alles correct waren, dat wanneer Jezus kwam (mogelijk over duizend jaar van hier) dit een erg donkere dag zou zijn van oordeel over christenen, en dat zij dan pas zouden te weten komen of zij echt gered zijn. Zij geloofde dat wanneer Jezus uiteindelijk zou terugkomen voor Zijn Kerk, er een reeks vreselijke beroering wekkende gebeurtenissen zouden komen, en zij begreep niet dat christenen in zulk decor helemaal niet thuishoren. Zij wist niets van de profetische waarheid en erg weinig over Gods genade. Geen wonder dat zij in vrees leefde voor de opname. Sommige mensen met dit geloofssysteem kunnen zich veroorloven tevreden te zijn, zelfs in hun zieke en vervallende lichamen, omdat het alternatief voor dit leven te somber kan lijken om te overdenken.

Gods volk zou zich altijd moeten herinneren dat de Heilige Geest nooit de bron of de supporter is van onwetendheid. Onze hoop is een zalige, gelukkige hoop (Titus 2:13), een die wij liefhebben (2 Timotheüs 4:8)⁶. Wij zouden nooit mogen toestaan dat hetgeen in een bepaalde denominatie een traditionele leer is geweest, ons zou beroven van de zegen van geloof en hoop. Vrees voor de opname, en enige toekomstige gebeurtenis, zou nooit een deel mogen zijn van enig christelijk geloofspakket, want zulke vrees is niet van goddelijke oorsprong. DLM.

“Want God heeft **ons niet bestemd tot toorn**, maar tot het verkrijgen van de zaligheid door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven” - 1 Thessalonicenzen 5:9-10.

“Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij heeft opgewekt uit de doden, namelijk Jezus, Die ons **verlost van de komende toorn**” - 1 Thessalonicenzen 1:10.

“Omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik ook u **bewaren uit de ure der verzoeking**, die over de gehele wereld komen zal, om te **verzoeken, die op de aarde wonen**” - Openbaring 3:10.

Verwante artikels:

- o Rubriek over de Opname: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁶ 2 Tim. 4:8: “... allen die Zijn verschijning* hebben liefgehad”. * Zijn toekomstige verschijning (vgl. vs. 1).